

Nr 1380

Av herr **Olsson, Johan, m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 165, angående utgifter på tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1970/71.*

(Lika lydande med motion nr 1603 i Andra kammaren)

Ett allvarligt problem för vårt land är att näringslivets investeringar för rationalisering och utbyggnad varit otillräckliga under en följd av år. De mycket hårda kreditrestriktioner, som under en längre tid tillämpats, har härvidlag varit ett hinder särskilt för de mindre och medelstora företagen. Det har särskilt i år framgått, att det i första hand är de mindre och medelstora företagen som tvingats inskränka sina investeringar. Den angelägnaste uppgiften för näringspolitiken i nuläget är att främja industriinvesteringarna. Av särskild vikt är åtgärder i syfte att stimulera de mindre och medelstora företagens utveckling.

I det anförda sammanhanget måste de statliga hantverks- och industrilånen via företagareföreningarna tillmätas särskild betydelse. De speciella svårigheter, som de mindre och medelstora företagen under senare tid mött på kreditmarknaden, ställer ökade anspråk på de statliga direktlånen.

I den förevarande propositionen nr 165 föreslås ett investeringsanslag på tilläggsstat I till hantverks- och industrilånefonden med 20 miljoner kronor. Det betyder naturligtvis en viss lättnad för de mindre och medelstora företagen — men tillskottet är otillräckligt för behovet i nuläget.

Det framgår av redovisningen i propositionen att företagareföreningarna efter en förstärkning på 20 miljoner kronor skulle förfoga över en lånekapacitet på cirka 75 miljoner kronor för innevarande budgetår. Detta är väsentligt under det belopp, som man inom företagareföreningarna funnit erforderligt. Av statsverkspropositionen i januari framgick, att företagareföreningarna då bedömde utlåningsbehovet till mer än 95 miljoner kronor för innevarande budgetår. Med de ökade svårigheterna på kreditmarknaden måste behovet nu bedömas vara väsentligt större. Det kan bl. a. erinras om att de statliga kreditgarantierna för hantverket och småindustrin inte kunnat få den avsedda effekten på grund av det skärpta kreditmarknadsläget. Garantigivningen för hantverk och småindustri var budgetåret 1968/69 cirka 65 miljoner kronor men sjönk 1969/70 till cirka 40 miljoner kronor. Även för innevarande budgetår är situationen den, att de statliga kreditgarantierna inte kan utnyttjas i den omfattning

som avsetts. I någon mån — men långt ifrån tillräckligt — kan detta kompenseras genom den ökade utlåningskapacitet för AB Industrikredit och AB Företagskredit som i annat sammanhang förordas i den förevarande propositionen.

Det är obestriddligen särskilt angeläget att främja industriinvesteringarna, framför allt vad beträffar de mindre och medelstora företagen. De statliga direktlånerna via företagareföreningarna måste härvidlag nu spela en mer avgörande roll än tidigare. Från de utgångspunkter vi ovan angivit är det uppenbart att behovet av statliga lån via företagareföreningarna för innevarande budgetår i varje fall inte understiger 100 miljoner kronor utan sannolikt är väsentligt större. Men det tillskott, som föreslås i propositionen, begränsar utlåningskapaciteten till cirka 75 miljoner kronor. Vi föreslår att det nu aktuella tillskottet till hantverks- och industrilånefonden ökas med ytterligare 25 miljoner kronor, dvs. till 45 miljoner kronor.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 165, bil. 10, Inrikesdepartementet, måtte till Statens hantverks- och industrilånefond på tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1970/71 anvisa ett investeringsanslag av 45 000 000 kronor.

Stockholm den 1 december 1970

Johan A. Olsson (cp) *Olle Eriksson (cp)* *Maj Pehrsson (cp)*
